

serhat kültür

tarih - kültür - haber dergisi

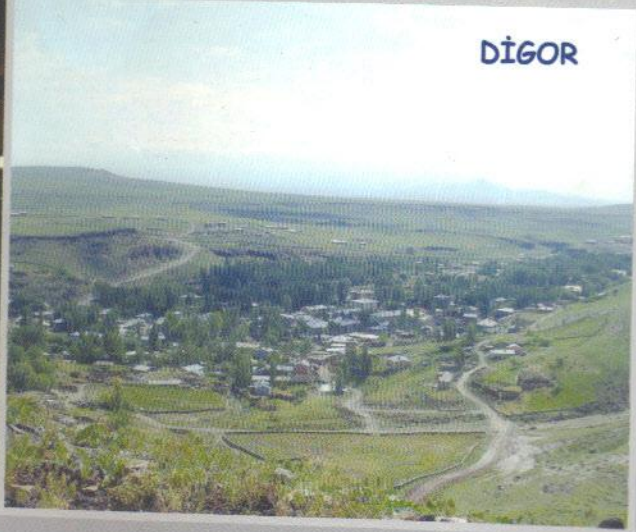
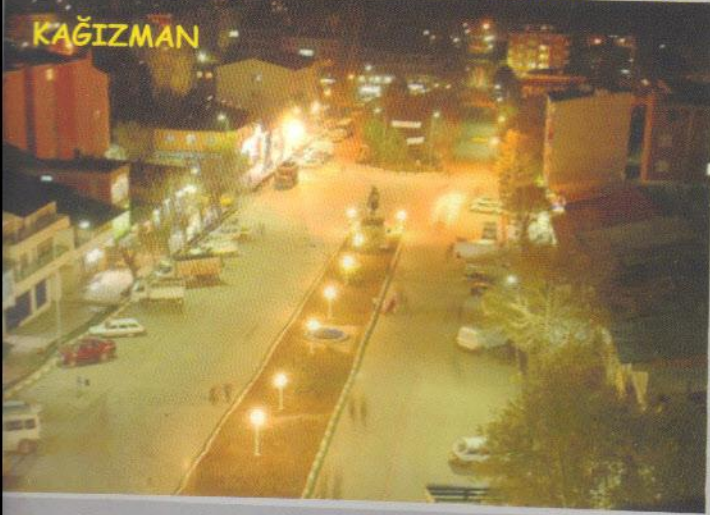
Yıl: 11

Temmuz - Ağustos 2013

Kars'tan Bir Görünüş

"Kağızman - Digor Özel Sayımız"

Niyetleri tertemiz, saf ve duru mu duru;
Tanrı övmüş, yaratmış Kağızman ve Digor'u...

Abbas GÖKÇE

Sahip Olduklarımızın Değerini Bilerek Mutlu Olmaya Bakalım

HAYATTA her zaman bir şeyler ister dururuz. Bir bilgisayarım olsa, bir arabam, bir evim olsa başka bir şey istemem sözleri size de tanıdık geliyor mu? Dostlar.

Bunun ardından hemen ah birde ile başlayan bitmek bilmeyen isteklerimiz hepimizde yok mu? Düşünecek olursanız herkesin hayalinde şunu alacağım dediği bir şey vardır.

Peki, şunu sormak isterim sahip olmak nedir?

Sahip Olmak; istediğin şekilde kullanıp yönetebilmektir. Yani bir süre eşyaların sahibi biziz biz kontrol ediyoruz onları biz istemezsek çalışmıyor, istersek çalışıyor kumanda bizim elimizde anlayacağınız ama sadece bir süre ya sonra?

Hep daha fazlasını isteme arzusundan eskiden sahip olduğumuz eşyalar bize sahip olmaya başlıyor özgürlüklerimizi ele geçiriyor. Web sitenizin tıklanma sayısını artırmak için harcanan onca saatler, arabanın bakımı, oyuncağın tamiri, telefonda geçirilen süreler.

Bir zaman sonra kendimizi onların eline bırakıyoruz onlara göre ayarlıyoruz zamanımızı zamanla özgürlüğümüzün kısıtlanmış olduğunu görüyoruz bizi esir alıyorlar.

Bu ikilemden kurtuluşun yolu, onlara bağımlı kalmadan yaşamayı öğrenmek.

Öyle yaşamayı öğrenmeliyiz ki ipleri tekrar elinize alıp yeniden otoritemizi gösterebiliriz.

Sahip olduklarımızla yetinmeyi bilmeliyiz. Ve her zaman da olduğun duruma şükretmelisin derler hep büyüklerimiz. Biz ne anlarız acaba bundan.

Bence hepimiz anlamamız gereken şeyi anlarız da acaba anladığımızı

zı uygulayabilir miyiz?

Sahip olduklarımızın değerini bilememek yaşamın gerçek tadını keşfetmeyen kişilerde görülen bir zavallılık özelliğidir. Gözleriyle yaşam arasına bir perde çeken, sahip olduğu birçok değeri anlama yetisini kaybeden ve daha çok başkalarının sahip olduklarına imrenerek başka biri olmaya kendini inandırmış kişilerde görülür. Kendi kendilerini dinleyip düşünerek gözlük camlarını değiştirmeleri sahip oldukları değerleri kaybetmemelerini sağlayabilir.

Suçluyuz sanırım, sahip olduğumuz bu vefasızlık hisleri için. Belki de suçlular, onları hiç kaybetmeyeceğimize konusunda bize güven veren o şeyler.

Özetle evet, bir şeyin değeri kaybettikten sonra anlaşılıyor, fark ediliyor ama geç kalmış oluyoruz o zamanda.

Toplumun çekirdeği aile, ailenin çekirdeği de o aileyi oluşturan fertler eğer fertler sağlam kişilikler oluşturabilmişlerse "özbilinç" gelişimini tamamlamışsa o aile mutlu, o toplum mutlu olur. Ama Aile bireyleri "sen, sen" yerine önce kendine bakmalı, kendini geliştirmeli. Kendiyle barışık olmalı güzel geleneklerini kaybetmemeli birçok ailemizde ramazanın ilk iftarı birlikte açılır bu birliğin sahip olduklarının bir işaretidir denir ya işte önce kendimiz Buna sahip olduklarımızın değerini bilmekle başlamalıyız sanırım. Çünkü kaybetmek çok kolay. Beklide toplumunuzda yaşadığımız Bulduğunuz konumdan mutlu olmaya bakamayışımızdır.

Bırakın şikâyeti, yakınmayı, memnuniyetsizliklerinizi. Hiç istekleriniz, beklentiniz bitmiyor. Sahip olduklarınıza bakın, onların değerini bilin.

Allah bize Sağlıklı bir vücut, gıda ve yiyecek, güvenli bir vatan, hava ve su vermiş bütün bunları düşündüğümde. Kutsal kitabımız kuranın mesajlarını hatırlıyorum bize Dünya senin elinde, dünya senin hizmetinde, fakat sen bunun farkında değilsin, görmüyorsun. Hayatta sultansın. hayatın sahibisin fakat bilmiyorsun. Hala şikâyetle, isyanda, nankörlükte, inkârdasın diyor

"Allah'ın nimetlerini saymak isterseniz sayamazsınız." (İbrahim suresi 34)

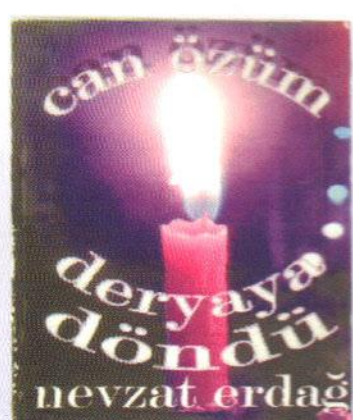
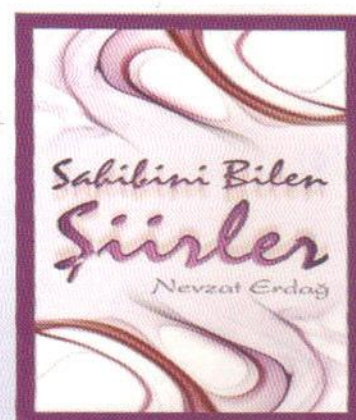
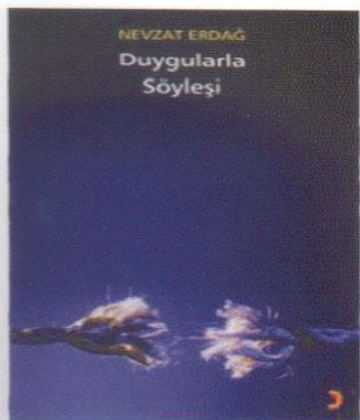
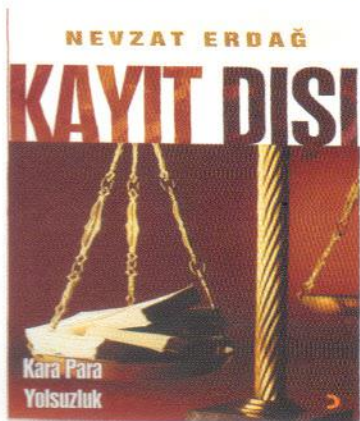
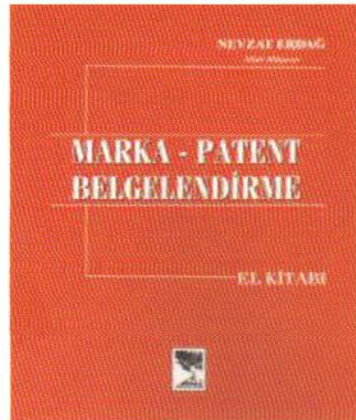
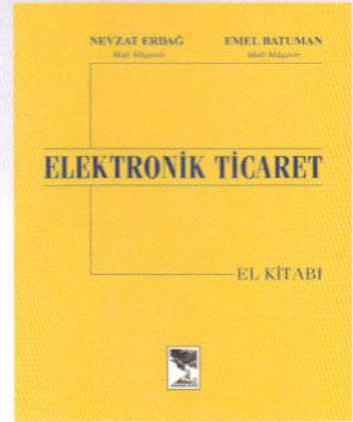
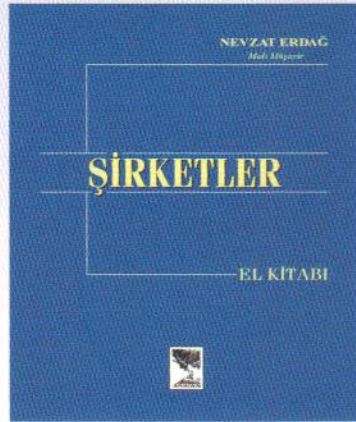
"Allah size görünen ve görülmeyen nimetlerini bol bol verir." (Lokman Suresi 20)

Bütün bunlara rağmen hala gamlı, kederli, hüznü, telaşlı ve tasalı bir hayat yaşıyoruz. Elimizdekilere sahip çıkıp şükretmek yerine sahip olmadıklarımızı düşünüyoruz. Peki ya sahip olmadıklarımızın bize mutluluk getireceğini nereden biliyoruz. Elimizdekilerin değerini, kıymetini bilemezsek bundan mağdur olacağımızı, bunların da elimizden alınabileceğini düşünmez miyiz?

"Rahman İnsanı yarattı. Ona düşünüp ifade etmeyi öğretti"

Gelin şu an kendimize bir beş dakika ayıralım, başımızı elimizin arasına alalım, gözümüzü yumalım kendimizi, ailemizi, evimizi, işimizi, sağlığımızı, dostlarımızı, etrafımızdaki dünyamızı düşünelim. Onlara şimdi şu anda sahip olmuş gibi, birazdan elimizden alınacaklarımız gibi sarıyalım. Alınmadan, sahipken, elimizdeyken, yakınımızdayken değerlerini bilelim.

Sahip olduklarımızla mutlu olmaya bakalım.

www.nevzaterdag.com